Lietas Nr. C20199116

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2016.gada 14.decembrī

Liepājas tiesa
tiesnese Indra Pelnēna

rakstveida procesā izskatīja civillietu **/pers. A/** pārstāves /pers. B/ iesniegto maza apmēra prasību pret **/pers. C/** par parāda piedziņu.
Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/ saskaņā ar Liepājas tiesas zemesgrāmatu nodaļas ierakstu un Liepājas pilsētas būvvaldes lēmumu Nr.717 no 2011.gada 22.novembra pieder dzīvokļa īpašums Nr. 5A, /adrese/ (lietas 32.-35.,51.lapa).

2011.gada 17.oktobrī noslēgts īres līgums starp /pers. A/ un /pers. C/ par dzīvokļa /adrese A/, izīrēšanu atbildētājai līdz 2013.gada 17.oktobrim.

Prasītājs pieteikumā norāda, ka atbildētāja dzīvokli lietoja no 2011.gada 17.oktobra līdz 2012.gada oktobrim, bet nav samaksājusi par pamatpakalpojumiem un dzīvokļa īri EUR 1020,40. 2012.gada 9.novembrī atbildētājai tika nosūtīts brīdinājums, uz ko viņa nav atsaukusies.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parādu par dzīvojamās telpas īri un pamatpakalpojumiem EUR 1020,40 apmērā, kā arī līgumsodu 10 % apmērā no parāda pamatsummas, kas sastāda EUR 102,04, kā arī lūdz piedzīt samaksāto valsts nodevu EUR 168,37 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70, kā arī atzīt prasītājam tiesības saņemt likumiskos 6 % no parāda summas līdz sprieduma izpildei. Lūdz atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu EUR 2,61.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1765. pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantu.

Atbildētāja/pers. C/ paskaidrojumos, kas sniegti saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{20} pantu, norāda, ka prasību atzīst daļēji, par 2011.gada oktobra mēnesi bijusi vienošanās, ka nav jāmaksā, jo veikusi daļēju remontu dzīvoklī. Bijuši lieli izdevumi par elektrību (lietas 41.-42.lapa).

Prasība celta Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā, kā maza apmēra prasība. Prasītāja pārstāvis norādījis, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 4.lapa), arī atbildētāja norādījusi, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 43.lapa).

Latvijas Civilprocesa likuma 250.^{25} panta 2.daļā noteikts, ka, ja puses nelūdz lietas izskatīšanu tiesas sēdē, vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi par to paziņojot pusēm.

No lietas materiāliem redzams, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta 1.daļai, pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesnesi, kura tiesvedībā atrodas lieta, kā arī pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (lietas 38.,39.,40.lapa).

Prasītāja pārstāvei un atbildētājai /pers. C/ paziņojums par rakstveida procesu nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā 2016.gada 17.oktobrī uz deklarētām dzīves vietām (lietas 50.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta 5.daļu tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc deklarētās dzīves vietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese,-pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta 1.daļai pusēm paziņots par datumu, kad lieta tiks izskatīta rakstveida procesā. Papildus pieteikumi vai lūgumi nav saņemti. Pie šādiem apstākļiem lieta izskatāma rakstveida procesā.

Tiesa, iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem un tos novērtējusi, atrod, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Lietā nav strīdu, ka prasītājam /pers. A/ pieder dzīvoklis /adrese/ (lietas 32.-35.,51.lapa).

Saskaņā ar 2011.gada 17.oktobra dzīvojamās telpas īres līgumu, kas noslēgts starp /pers. A/ un /pers. C/, atbildētājai tika izīrēts dzīvoklis /adrese/. Īres līgums noslēgts līdz 2013.gada 17.oktobrim.

Īres līgumā noteikts, ka maksājumi par dzīvokļa apsaimniekošanu un maksu par pamatpakalpojumiem atbildētāja maksā saskaņā ar izīrētāja izrakstītajiem rēķiniem līdz katra mēneša 25.datumam (lietas 9.-14.lapa).

Konstatēts, ka atbildētāja regulāri maksājumus nav veikusi, un izveidojies parāds par īpašuma apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem, ko apliecina dzīvokļa īpašnieka iesniegtie parāda aprēķini, kurus atbildētāja pēc būtības nav apstrīdējusi (lietas 7.lapa).

Atbildētāja nav iesniegusi maksājumus apliecinošus dokumentus.

Tiesas ieskatā, nav pamatota norāde no atbildētājas /pers. C/ puses, ka par 2011.gada oktobra mēnesi maksājums viņai nebija jāveic, jo bijusi tāda vienošanās ar izīrētāju, par cik viņa veikusi izīrētajā dzīvoklī daļēju remontu. Tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja ar izīrētāju būtu vienojusies par īres maksas atlaidēm sakarā ar remontu dzīvoklī, bez tam, pušu noslēgtā īres līguma 6.2.punkts paredz, ka īrnieks dzīvokļa remontu veic uz sava rēķina (lietas 11.lapa).

Civilprocesa likuma 93.panta 1.daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Fakti, par kuriem lietā nav strīdu, nav jāpierāda.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11., 11.[1] pants nosaka, ka dzīvokļa īrniekam ir pienākums norēķināties par izīrēto dzīvojamo telpu un sniegtajiem pamatpakalpojumiem, atbilstoši pušu noslēgtajam īres līgumam un spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājai tikusi nodrošināta iespēja lietot izīrēto dzīvojamo telpu un lietot pamatpakalpojumus. Ziņu par to, ka atbildētājai būtu kādas pretenzijas par sniegtajiem pakalpojumiem, tiesas rīcībā nav. Tādējādi, par piegādātiem pakalpojumiem un dzīvojamās telpas īri nepieciešams norēķināties.

Prasītājs pieteikuma lūguma daļā kļūdaini norādījis piedzenamā parāda apmēru, jo no pieteikumā minētā un pievienotā parāda aprēķina konstatēts, ka parāda summa sastāda EUR 1020,40 un līgumsods attiecīgi 10 % no šīs summas EUR 102,04 (lietas 7.,8.lapa).

Pie šādiem apstākļiem prasība par parāda piedziņu EUR 1020,40 apmērā ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1716.un 1717.pants nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību nepildītu vai neizpildītu pienācīgi. Līgumsodu var piemērot katram līgumam.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā. Lietā nav konstatēts kāds no Civillikuma 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesai būtu pienākums atsvabināt atbildētāju no tam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Prasītājs, pamatojoties uz pušu noslēgtā līguma 8.2.punkta pamata, lūdzis tiesu piedzīt no atbildētājas līgumsodu par maksājumu kavējumiem 10 % apmērā no pamatparāda, kas sastāda EUR 102,04 , norādot, ka atbilstoši līguma noteikumiem par kavējumu laika periodā no 2011.gada 1.novembra līdz 2012.gada septembrim atbildētājai aprēķināts līgumsods EUR 185,18 apmērā, t.i., 1% apmērā no nesamaksātā parāda, ko prasītājs labprātīgi ierobežojis likumā noteiktajā apmērā, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētājas līgumsodu EUR 102,04 apmērā (lietas 8.lapa).

Tiesa konstatē, ka atbildētāja ir pieļāvusi maksājumu kavējumus, līgumsods aprobežots likumā noteiktā apmērā, maksājumu apliecinoši dokumenti nav iesniegti un prasība šinī daļā ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1756.pants paredz, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta ceturto daļu procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 procentus gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas (EUR 1020,40) par laiku līdz sprieduma izpildei, nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda summu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta 1.daļai, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva EUR 168,37 (1122,44 x 15 %) apmērā (lietas 6.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 apmērā (lietas 6. lapa).

Tiesa konstatējusi, ka, iesniedzot prasību, prasītājs pārmaksājis valsts nodevu EUR 2,61 apmērā, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 37.panta 1.daļas 1)punktu atmaksājama prasītājam.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā kopā ir EUR 11,67. Tā kā prasītājs ir samaksājis minētos izdevumus EUR 4,70 apmērā, tad, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, pārējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 6,97 apmērā piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas dokumenti iesniedzami Liepājas tiesā.

Vadoties no Civilprocesa likuma 8. un 97.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ prasību par parāda piedziņu apmierināt.

Piedzīt no **/pers. C**/ par labu **/pers. A/** parādu par īri un pamatpakalpojumiem par periodu no 2011.gada 17.oktobra līdz 2012.gada 9.septembrim **EUR 1020,40** (viens tūkstotis divdesmit *euro,* 40 centi), līgumsodu par periodu no 2011.gada 1.novembra līdz 2012.gada septembrim **EUR 102,04** (viens simts divi *euro,* 4 centi), valsts nodevu **EUR 168,37** (viens simts sešdesmit astoņi *euro,* 37 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **EUR 4,70** (četri *euro,* 70 centi).

Noteikt, ka piespriestās summas iemaksājamas bankas kontā Nr./konta numurs/.

Atzīt prasītājam tiesības no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no parāda pamatsummas (EUR 1020,40) līdz sprieduma izpildei nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda summu.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā izdevumus par tiesas dokumentu nosūtīšanu **EUR 6,97** (seši *euro,* 97 centi).

Atmaksāt /pers.A/pārmaksāto valsts nodevu **EUR 2,62** (divi *euro,* 61 cents), kas iemaksāti Liepājas tiesas SEB terminālī 2016.gada 13.jūnijā, maksātājs /pers. B/ (lietas 6.lapa).

Noteikt /pers.C/termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei un pierādījumu iesniegšanai Liepājas tiesā par sprieduma labprātīgu izpildi.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt 20 dienu

laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese I. Pelnēna